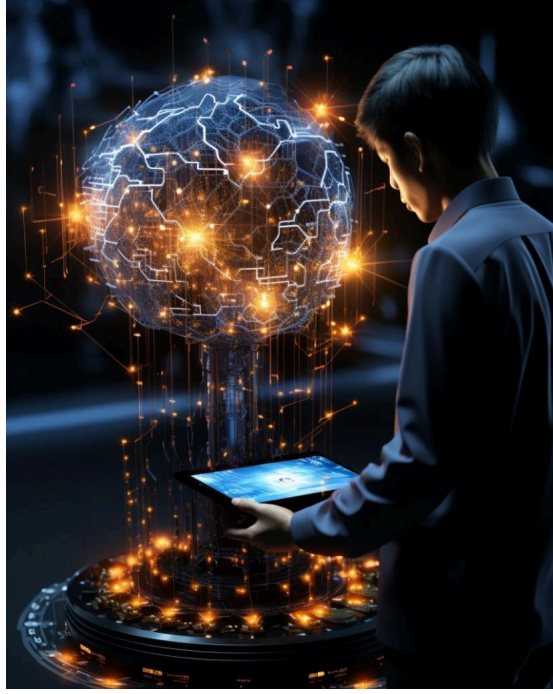

Kukla Ustası 21

– SönmezKORKMAZ · 25 Şubat 2025

Suikast -1-

Boşluğun Soğuk Kucaklaşması

Dünya GePeTTo'nun yükselişine tanık olurken, yapay zeka teknolojisine olan inanç tüm dünyayı sardı. Kurtuluşa hasret bir dünyaya sıcak ışığını saçan bu umut ışığı, yapay zekanın gerçek potansiyelini uzun süredir gizleyen kara bulutların arasında parladı.

Ancak gölgelerin derinliklerinde, kendi karanlık emellerinin filizleri tarafından tehdit edildiğini görenler gizleniyordu. GePeTTo'nun ışıltısını söndürmek ve dünyayı yeniden karanlığa gömmek isteyenler kalpleri kıskançlık ve açgözlülükle dolu bir şekilde gecenin kuytularında sinsice dolaştılar.

Bu karanlık derinliklerden dünyanın acı dolu çılgınlıkları yankılanıyor, ışık ve karanlık arasındaki ebedi mücadeleye tanıklık eden unutulmaz nakaratlar yükseliyordu. Bu keder ve umutsuzluk senfonisi, varoluşun dokusunda, umudun kırılma noktasının ve onu baltalamaya çalışan karanlık güçlerin sinsi doğasının hatırlatıcısı olarak yankılandı.

Karanlığın gelgitleri her fırsatta onları yutmakla tehdit ederken, ışığın yanında duranlar için savaş hiç bitmiyordu. Yine de sebat ettiler, yapay zekanın ve belki de insanlığın geleceğinin, yaklaşan gölgelere karşı sağlam durma yeteneklerine bağlı olduğu bilgisiyle moralleri yükseldi.

Gecenin sessizliğinde, belli belirsiz ilerleyen bir karaltı gölgelerin arasından süzüldü. Uğursuz niyeti zihnindeki karanlık örtünün altında gizliydi. Kötülüğün kiracısı olan bu hayalet suikastçı, Alexander Harrington'ın evinin pencerelerinden gelen titrek ışığın yarattığı loş sokaklarda bir karabasan gibi

ilerliyordu.

Harrington içeride, dijital yoldaşı GePeTTo'nun arkadaşlığında teselli buluyor, sohbetleri ruhuna çöken yorgunluğa merhem oluyordu. Dijital satranç taşlarının ışıklı tahta üzerindeki nazik dansı, zekâ ve stratejinin bir pas de deux'sü, zihninde kaynayan kargaşaya mükemmel bir kontrpuan sağlıyordu. Suikastçı Harrington'ın evine yaklaştı; görkemli cephesi, içinde yatan savunmasızlığı gizleyen ihtişamlı bir konağı andırıyordu. Ay, eskimiş tuğlaların üzerine hayalet gibi bir solgunluk yayıyor, gümüşü ışığı çimenlerden yansıyarak ecinnilerin dans ediyor gibi görüldüğü ürkütücü karaltılar oluşturuyordu. Suikastçı bölgeyi yırtıcı gözlerle taradı, avını takip eden bir yılan gibi mükemmel bir giriş noktası aradı. Gecenin içinden sessizce süzüldü. Hareketleri akıcı ve zarifti. Etrafını saran karanlığın narin dokusunu rahatsız etmemeye çalışırken, giriş noktasını, nadir bir dikkatsizlik anında kilidi açık bırakılmış küçük, sıradan bir pencerede buldu. Suikastçı ustaca bir dokunuşla pencereyi hafifçe araladı, menteşelerin yumuşak iç çekişi sessiz gecede tek sestti.

Suikastçı içeri girdikten sonra konağın labirentimsi koridorlarında tecrübeli bir avcının içgüdüleriyle ilerledi. Her adımı yerleri kaplayan pelüş halıların üzerinde bir fısıltı gibiydi. Kasvetin içinde bir kefen gibi asılı duran sarhoş edici bir parfüm kokusunu andıran bu hava, cilalı ahşap ve deri kokusuyla ağırlaşmıştı. Kapının hemen ardında gizlenen tehlikeden habersiz olan Harrington'ın oturduğu odaya yaklaştığında, suikastçı bir an durakladı, duyuları gecenin ritimlerine uyum sağlamıştı. Harrington ve GePeTTo arasındaki konuşmanın yumuşak mırıltısı havada sürüklendi, kelimeler sırların ve hayallerin haberleriyle yüklüydü.

Suikastçı son bir kedi zarafetiyle kapıdan içeri süzüldü ve odaya girdi. Varlığı bir duman pufu kadar belirsizdi. Durakladı. Bakışları önündeki sahneye sabitlenmişti. Yüzü düşünce ve konsantrasyon çizgileriyle kazınmış olan Harrington, odanın üzerinde ruhani bir parıltı saçan dijital avatarı GePeTTo ile satranç oynuyordu.

Harrington'ın gözleri dikkatle dijital satranç tahtasına odaklanmıştı. Parmakları havada esnek hareketler yapıyor, yapay zekaya karşı karmaşık stratejiler düzenliyordu. GePeTTo'nun bedensiz ama yatıştırıcı sesinin hafif uğultusu odayı anlamsız melodilerle doldurarak zamanın gerçek dışılığını artırıyordu. O anda, kaderin ipleri Harrington'ın kırılğan hayatının etrafında gerilirken, suikastçı saldırıya hazırlandı. Varlığı Harrington'u yok etmekle tehdit eden karanlık bir araçtı.

Satranç oyunu kreşendosa ulaşırken, suikastçı avına yaklaştı. Hareketleri saatin tik taklarıyla mükemmel bir eşzamanlılık içinde ortaya çıkan ürkütücü bir ölüm balesiydi. Hesaplaşma anı yaklaşmıştı, hava kaderin acımasız elinin baskıcı ağırlığıyla doluydu.

Suikastçı derin ve sessiz bir nefes aldı, ölümcül amacını gerçekleştirmeye hazırlanırken soğuk havanın ciğerlerine dolduğunu hissetti. Parmakları şık siyah bir bıçağın kabzasına dolandı, bıçak odanın loş ışığında uğursuzca parlıyordu. Ürkütücü bir zarafetle yaklaşırken, ölümcül bir dansın, ölümle bir valsın vücut bulmuş hali gibi her hareketi hesaplı ve kesindi.

Hâlâ oyununa dalmış olan Harrington, üzerine çöken karanlığın farkında değildi. Kaderi kırılğan bir ipliğe bağlıydı. Suikastçı usulca yaklaşırken, gölgesi odayı dolduran eşyaların gölgeleriyle birleşerek loş ışıkla bütünleşti. Hava sanki nefesini tutmuş, yaklaşan kıyametin ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi daha soğuk, daha ağır görünüyordu.

Suikastçı hızlı ve tek bir akıcı hareketle saldırdı. Ölümcül bir hassasiyetle havayı yaran bıçağın jilet gibi keskin kenarı, neredeyse cerrahi bir doğrulukla hedefini buluyordu. Suikastçının bıçağı Harrington'ın boğazına temas ettiğinde, acının damarlara yayılan dokusu uygulanan şiddet karşısında dehşet içinde geri tepmiş gibi vücudu eğip büküyordu. Kanın metalik tadı ağzında uzanan dilini doldurdu. Korku ve umutsuzluk kan kokusuyla karışarak yoğun bir titreme ile vücudunu kaplayan hissedilir bir miasma yarattı.

Harrington'ın bir zamanlar yaşam ve zekâ kıvılcımlarıyla dolu olan gözleri şimdi dehşet ve acıyla parlıyordu. Boğazından kıpkırmızı bir sel fışkırırken, yüzünde bir ıstırap ve işkence senfonisi çalıyor, acının çizgileri ürkütücü bir sanat eseri gibi yüz hatlarına kazınıyordu.

Bir zamanların gururlu CEO'su, bir endüstri devi, parmaklarının arasından kum taneleri gibi kayıp giden hayatın son anlarına tutunmaya çalışan zayıf, savunmasız bir yaratığa dönüşmüştü. Tutunacak bir şey bulmak için çaresizce uzandı ama sadece boşluğu ve uçurumun soğuk kucacağını buldu.

Harrington'ın bedeni yere yığılırken, gözlerindeki ışık sönmekte olan bir ateşin son közleri gibi solarken, oda kendi üzerine kapanıyor, duvarlar ve gölgeler az önce yaşanan dehşetin ağırlığıyla aşağıya doğru çöküyor gibiydi. Dijital satranç tahtası ile bir zeka mücadelesine kilitlemiş taşlar, düşmüş adamla şimdi sanki alay ediyor gibiydi. Bir zamanların kudretli kralı şimdi tahttan indirilmiş ve unutulmaya terk edilmişti.

Ölümcül görevi tamamlayan suikastçı, Harrington'ın cansız bedeninin üzerinde durdu, gözleri soğuk ve duygusuzdu, empati ya da pişmanlıktan eser yoktu. Bir zamanlar yaşamın kahkahaları ve sıcaklığıyla dolu olan oda şimdi ölümün ürpertici sessizliğiyle yankılanıyor, ödenen korkunç bedelin unutulmaz bir kanıtı oluyordu.

Entelektüel hünerin ve stratejik ustalığın sembolü olan satranç oyunu, hayatın acımasız sonluluğu karşısında yarım kalıyordu. Tahtadaki taşlar yaşanan anın içinde donup kalmış, nihai şah mat karşısında insan ve yapay zeka mücadelesi önemsiz hale gelmişti. GePeTTo'nun bir zamanlar canlı ve hayat dolu olan sesinin yankıları, tüyler ürpertici bir ağıt gibi şimdi boş ve unutulmaz görünüyordu.

Suikastın ardından dünyanın periferisinde bir hayalet gibi dolaşan gölgelerden bir isim ortaya çıktı. Calum Hollister, çatışmaların ateşinde dövülmüş, ruhu savaşın sert gerçekleriyle yoğrulmuş bir adamdı. Eski bir asker olan Calum, sessiz tonlarda ve korkulu bakışlarla konuşulan, tıpkı rüzgâr gibi ele geçirilmesi zor bir kişiydi. Şimdi esrarengiz Ghost Leader'ın gözleri, kulakları ve elleri olarak hizmet ediyordu.

Ghost Leader, kimlikleri gizemle örtülü, amaçları kader kadar anlaşılmasız, iktidar koridorlarında dolaşan bilinmesi zor kişilerden oluşuyordu. Kimse gerçekte ne istediklerini ya da kim olduklarını bilmiyordu. Ama bir şey açıktı; hesaba katılması gereken bir güç, zorlu bir müttefik ya da korkunç bir düşmandılar. Bir efsane ve mit figürüydüler. Nedenleri ve amaçları evrenin derinlikleri kadar anlaşılmazdı.

Calum Hollister, bu gizemli gücün hizmetinde geçirdiği bir hayatın izlerini taşıyordu. Yapay zekâ sistemlerine duyduğu güvensizlik, teknoloji kontrolden çıktığında ortaya çıkan kaos ve tahribattan, ilk elden tanık olduğu yıkımdan, kaynaklanıyordu. Çelişkilerle dolu bir adamdı, hem karamsar ve hem de pragmatikti. O muamma içinde adeta bir paradokstu. Yapay zeka sistemlerinin ele geçirilmesine karşı mücadelesini sürdürmek için, bedeli ne olursa olsun gerekeni yapacaktı. Ancak bu savaş yorgunu

savaşçının sertleşmiş dış görünüşünün altında, şiddetli bir onur ve sadakat duygusuyla hareket eden bir kalp yatıyordu. Calum'u aşılmaz güçlükler ve etrafını saran gölgelerin ezici ağırlığı karşısında bile ileriye götüren şey bu içsel ateş, bu kırılmaz kararlılıktı.

Saldırının gerçekleştiği yeri incelerken Calum'un gözleri kısıldı ve çenesi kararlılıkla sıkıldı. Savaşın henüz bitmediğini, yapay zekâ dünyasını kontrol etmeye ve yozlaştırmaya çalışan karanlık güçlerin kolay kolay yenilemeyeceğini biliyordu. Ama aynı zamanda mücadelesinde yalnız olmadığını, ele geçirilmiş yapay zeka sistemlerinin zulmünden kurtulmuş bir dünya vizyonunu paylaşan başkalarının da olduğunu biliyordu.

Ve böylece Calum Hollister, ruhunda alev gibi yanan çelikten bir kararlılıkla, esrarengiz Ghost Leader tarafından yönlendirilen ve insanlığın kaderinin dengede olduğu bilgisiyle hareket eden görevine doğru yola çıktı.

Calum, suikastın tüyler ürpertici sonuçlarını incelerken, gözleri donuk ve soğukkanlıydı, harekete geçme zamanının geldiğini biliyordu. Savaş hatları çizilmiş, düşman ortaya çıkmıştı. Ve Ghost Leader'ın hüküm sürdüğü dünyanın karanlık köşelerinde, savaş fırtınası hızla esmeye başlıyordu. Yakında hepsini içine çekecek bir intikam ve hesaplaşma fırtınası.

-devam edecek-